

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعم سلیمی - کابل / افغانستان
۲۵ اپریل ۲۰۲۱

نعم سلیمی

تکنولوژی هوشمند و جایگاه افغانستان در رقابت امپریالیستی این عرصه

پرسشی که در این روز ها بسیار زیاد بر سر زبانها ست این که آیا ایالات متحده امریکا نیرو هایش را از افغانستان خارج می سازد و یا دقیق تر بگویم آیا امریکا حضور نظامی اش را در افغانستان پایان می دهد ؟

یگانه پاسخ عقلانی مبتنی بر وضعیت عینی شرایط موجود این خواهد بود که چنین چیزی محتمل به نظر نمی رسد، زیرا که امپریالیسم امریکا طی دو دهه گذشته سرمایه های پولی هنگفتی را در افغانستان سرازیر نموده که حفاظت از آن را اولویت درجه یک خود می داند .

یکی از این اولویت ها را می توان در مورد ذخایر منابع مواد خام کمیاب کشور ما مورد ارزیابی قرار داد که حسب بر آورد های جداگانه میان یک تا سه تریلیون دالر تخمین شده و می تواند بیشتر از هر زمان دیگری بعد از روی کار آمدن اداره "جو بایدن" در اجندای درجه یک ستراتیژیک اداره وی قرار گیرد.

در ضیافت شام قصر سفید به تاریخ ۲۴ فبروری جو بایدن رئیس جمهوری امریکا یک دانه میکرو چیپ را به مهمانان نشان داده و ضرب المثل جالبی را برای آنها حکایت نمود که مصداق آنچه که در بالا گفته آمد می باشد :

« ضرب المثل کهنه را به یاد بیاورید : برای نیاز میخ ، نعل اسب مفقود شد ؛ برای نیاز نعل ، اسب مفقود گشت و به این ترتیب ضرب المثل ادامه پیدا می نماید – بدون اسب قاصد گم شد ، بدون پیغام جنگ از میان رفته و بالاخره خود امپراتوری هم از دست رفت . » (Ben Curry , 19 April 2021) ، برای نیاز میکرو چیپ ، امپراتوری از دست می رود ، نشریه در دفاع از مارکسیسم

منظور بایدن از امپراتوری عبارت بود از ایالات متحده امریکا و نعل اسبی را که او از آن سخن می زند میکرو چیپ می باشد .

با شیوع آفت کرونا نیازمندی ها برای کامپیوتر های شخصی ، وسایل برقی ، ویدئو گیم های تسلی دهنده و آرامش بخش و میکرو چیپ ها به اوج خود رسید که حالا جهان با کمبود آنها مواجه می باشد . این مطلب تأثیرات بسزائی را بالای صنایع موثر سازی امریکا ، اروپا و به صورت کل در جهان داشته که حکایت کننده نیاز اشد به این تکنولوژی می باشد. برای درک صورت درست مسأله باید گفت که قرار اطلاعات موجود در این زمینه در سال جاری ۱.۳ میلیون کمتر وسایل نقلیه در ایالات متحده امریکا تولید خواهد شد . ترس و تشویش ناگهانی حلقات قدرت حاکم امریکا را فرا گرفته است ، زیرا آنها متوجه شده اند که به چه پیمانه ای به این سلیکان های کوچک بیسکویت مانند که میلیارد ها ترانزیستور را در خود جا داده وابسته اند.

برای امریکا صرفاً اهمیت مصرفی کالا های مذکور مطرح نبوده ، بلکه سخن بر سر امنیت و منفعت ملی امریکا در این زمینه می باشد . حسب تازه ترین یافته های بی بی سی به نقل از کمیسیون امنیت ملی امریکا در مورد جاسوسی هوشمند "هر گاه در دراز مدت رقیب بالقوه ای در قسمت Semiconductors (نیمه هادی ها) از ایالات متحده امریکا پیشی بگیرد و یا به طور غافلگیر کلاً دسترسی امریکا را به چیپ های پیشگام قطع نماید ، در آن صورت این رقیب دست بالائی را در تمامی عرصه های فنون جنگی به دست می آورد " .

مشکل این است که تقریباً تمامی میکرو چیپ ها و دست کم انواع پیشرفته ترین آن ها در یک و یا دو کشور ساخته می شوند : در تایوان (شرکت TSMC) و کوریای جنوبی . (Samsung) تقریباً تهیه و تولید تمامی وسایل برقی در جنوب شرق آسیا متمرکز بوده که چین سلطه و فرمانروائی خویش را با نقشی که کشور های متعدد در مناطق مختلف جهان در این زنجیره ایفاء می نمایند ، گسترش می دهد و عده ای را باور بر این است که شاید در آینده تایوان بتواند به یک نقطه رعد و برق درگیری جنگ ها در مورد کنترل نیمه هادی ها Semiconductors مبدل شود .

معضل صرفاً به تولید میکرو چیپ ها بسنده نکرده ، بلکه اهمیت موضوع مواد خام را برای تولید این چیپ ها و تکنولوژی پیشرفته به پیش می کشد .

ایالات متحده امریکا و اروپا بخش بزرگ مواد کمیاب شان را از چین به دست می آورند .

آنچه که در راستای تکنولوژی هوشمند در رقابت امپریالیستی جهانی در لحظه کنونی مطرح می باشد این است که اداره جو بایدن مانند اداره دونالد ترامپ مسأله خود کفایتی و تأمین امنیت در صنایع ستراتیژیک را در فوق آجندای کاری خود قرار می دهد . یکی از اولین فرمان های وی با آغاز کارش به سمت امپراتور جدید سرمایه داری امریکا این بود تا در ظرف ۱۰۰ روز بررسی چگونگی ایمنی تمامی زنجیره های تولیدی امریکا آماده گردد ؛ اما او حتی منتظر بررسی نشده و مبالغ هنگفتی را درین زمینه در نظر گرفت که از آن جمله تخصیص مخارج 50 میلیارد دالر سببایدی برای ایجاد Semiconductors (نیمه هادی ها) درین کشور می باشد .

جناب خلیل روشنگر یکی از نویسندگان روزنامه هشت صبح در حوالی سال ۲۰۱۷ مضمونی را زیر عنوان « گرسنه اما بروی گنج » نشر نموده و ارزش کلی معادن کشور را حسب برآورد برخی از سازمان های خارجی {منبع تذکار نیافته است} به سه تریلیون دالر تخمین زده و خاطر نشان ساخت که « افغانستان تنها چیزی که برای نازیدن دارد ، دو چیز است ؛ آب و معادن . اما با این وصف هم تشنه است و هم گرسنه . »

لازم به یاد آوری است که افغانستان دارای ذخایر کافی آهن ، مس ، جست ، لیتیم و دیگر فلزات " نایاب " می باشد که چشم حلقات حاکم سرمایه داری امریکا به سوی آن دوخته شده است که برای تهیه و تولید تکنولوژی هوشمند و از آن جمله میکرو چیپ ها و غیره وسایل الکترونیک مورد استفاده قرار می گیرد.

این قلم باری در سال ۲۰۱۷ با استناد به هفته نامه Toward Freedom "به سوی آزادی" از ملاقات ها و دید و بازدید های اشرف غنی احمدزی رئیس جمهوری افغانستان با دونالد ترامپ رئیس جمهوری آنوقت امریکا در ریاض عربستان سعودی [ماه می همان سال] به مناسبت کنفرانس به اصطلاح « مبارزه با تروریسم و همچنان متعاقب آن در جریان اجلاس مجمع عمومی ملل متحد در نیویورک در رابطه با جلب توجه آزمندانه کمپانی های سرمایه داری امریکا به منابع طبیعی افغانستان از دسایس و حیل چپاول ثروت های ملی افغانستان پرده برداشته نقل قولی از احمدزی را این که « ما بالای غندی ثروت هنگفتی نشسته ایم » بازگو نمودم . در آن دیدار غنی یاد آور شد که « چرا به عوض کمپانی های چینی درین معامله شرکت های امریکائی دخیل نباشند . » (فقر در اوج ثروت، نعیم سلیمی ۱۲ جنوری ۲۰۱۹ ، نشریه افغانستان آزاد-آزاد افغانستان)

نکات فوق را به این لحاظ یاد دهانی نمودم که مواد خام معدنی ، به خصوص مواد کمیاب کشور ما بیشتر از هر وقت دیگری زمینه حضور نیرو های خارجی را در افغانستان برجسته می سازد تا امپریالیسم ایالات متحده امریکا و شرکای جرمی آن حاصل کشت دو دهه خود را درو نموده و برای بسط و گسترش تولید ارزش اضافی که بقای تداوم نظام سرمایه داری را فراهم می سازد، تلاش نمایند .

در سر آغاز این مقال به اولویت های کاری امپراتور جدید امریکا اشاره شد ولی در پایان می خواهم یاد آور شوم که «را پور های آماده شده اخیر برای رئیس جمهور بایدن حاکی از آن است تا او گام هائی را برای تضمین این که چین حد اقل دو نسلی از [تکنولوژی] چیپ ها به عقب برود ، بردارد . » (بی بی سی ، ایالات متحده تولید چیپ کمپیوتری را از دیاد می بخشد leo Kelion ، 9مارچ ۲۰۲۱)

در اخیر و نتیجه گیری ، این نوشته را با طرح سؤالی به پایان می رسانم:

آیا ممکن است تا حلقهات حاکم سرمایه داری امریکا و متحدان آن با صدور سرمایه های پولی گزاف طی دو دهه در کشور ما در چنین یک فرصتی که بحران صحنی کرونا و بحران های سرمایه داری تازه اهمیت تکنولوژی هوشمند را در اولویت ستراتیژیک خود قرار می دهد و تریلیون ها دالر منابع کمیاب معدنی ما که تازه اهمیتش را پی گیری می نماید ، نیرو هایش را از کشور بیرون و یا لا اقل به حضور نظامی و استخبارتی اش در افغانستان و جنوب شرق آسیا خاتمه دهد ؟

به تصور من وقوع چنین رویدادی غیر ممکن به نظر می رسد، الی این که شرایط عینی و ذهنی انکشاف اوضاع منطقه ئی و بین المللی دچار یک دگرگونی بنیادی گردد که در چنین فرصتی گزینه اخیر نیز در دراز مدت یک احتمال ضعیف پنداشته می شود .

پایان

دیدگاه بگذارید